PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 98 (5532)

Luni 19 februarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ULTIMELE ACORDURI ALE MARII SIMFONII ALBE

De la trimișii noștri speciali

Ieri, la Grenoble — festivitatea de închidere a ediției a X-a a J. O. de iarnă

Dintre toate incertitudinile care au planat deasupra Olimpiadei a X-a, cea privind ziua închiderii a determinat desigur organizarea în Palatul de gheață a adio-ului pe care aveau să și-l spună participanții la marea întrecere polisportivă de iarnă. Dar vremea s-a dovedit, acum la sfîrșit, cel puțin un aliat fidel al sportivilor. Cel mai frumos soare posibil, și în orice caz cel mai călduros de cînd ne aflăm aci, pe cel mai senin cer cu putință, fără o scamă de nori, a strălucit azi încă din zori deasupra orașului olimpic. Dar... hotărîrea fusese luată, astfel încît la orele 17,30 porțile Palatului de gheață s-au dat în lături pentru a-și primi oaspeții celei din urmă zile olimpice. După cele 45 minute rezervate accesului publicului, programul după amiezii a continuat cu o demonstrație de patinaj artistic și ritmic. A fost un prilej binevenit pentru ca publicul să-și ia rămas bun de la sportivi, cu unanime regrete pentru finalul unor întreceri care — de ce să nu fim sinceri? — s-a dovedit totuși foarte obositor de-a lungul celor 12 zile. Patinatorii din cele cîteva țări — printre care și reprezentanta noastră Beatrice Hustiu, care și-a făcut aci atîția prieteni încît și-ar putea consacra restul vieții exclusiv purtării corespondențelor, fără a ajunge probabil să scrie de două ori aceluiași om — și-au dat întreaga măsură a valorii lor, decontractați după lungile ore ale întrecerii oficiale, arătîndu-ne nu numai cît este de frumos patinajul artistic, ci mai ales cît poate fi el de frumos.

Profitînd de schimbarea locului de desfășurare a festivității de închidere, organizatorii au recurs la arsenalul propriu spectacolelor solicitînd coralelor din Grenoble participarea printr-un grandios concert care s-a desfășurat în continuarea galei de patinaj artistic.

Un semnal sonor a anunțat sosirea primului ministru Georges Pompidou, care îl reprezintă pe președintele republicii. De sub cupolele arcuite ale Palatului de gheață se revărsau acordurile Marseillezei, imnul național al Franței.

Un moment care a încălzit și mai mult sala (de fapt nici nu se mai simțea nevoie de așa ceva, dar, în fine, așa a fost situația), a urmat de îndată: decernarea medaliilor celor mai recenți campioni olimpici: cîștigătorii de la săniuțe 2 persoane, slalom special, fond 50 km, patinaj 10 000 m și sărituri speciale.

Un moment solemn a venit îndată după această festivitate să marcheze poate punctul cel mai delicat al festivității: stingerea flăcării olimpice aflată în afara Palatului de gheață. Ciudat că această clipă, deși trăită oarecum de la distanță, a învăluit întreaga asistență în acea ambianță solemnă de mare intensitate care se transmite indiferent de distanțe, nealterată.

Își fac de îndată apariția și vînătorii, cei care au servit cu credință Jocurile pe toată desfășurarea lor, purtînd drapelele naționale ale Greciei, Franței și Japoniei, viitoarea gazdă a ediției de iarnă.

Un alt semnal sonor întoarce asistența. Purtătorul flăcării olimpice pătrunde sub curcubeele de beton.

Se aude marele marș triumfal, devenit familiar participanților, și în acordurile sale sosesc în sală delegații de sportivi care au participat la Jocuri, avîndu-i în frunte pe purtătorii drapelelor.

Sînt înălțate cele trei drapele: ale țării în care s-au desfășurat pentru prima oară în istorie Jocurile Olimpice, ale țării gazdă și ale viitoarei reîntîlniri olimpice.

Apoi, ia cuvîntul Avery Brundage, președintele C.I.O., care proclamă închiderea celei de a X-a ediții a Jocurilor Olimpice de iarnă.

Acum se intonează imnul olimpic compus de Samara și este coborît stindardul celor cinci cercuri. Afară se aud loviturile de tun care marchează momentul solemn. În tunetul lor este stinsă și flacăra adusă de grupul de sportivi în incinta Palatului de gheață.

Se înmînează apoi darul orașului Grenoble făcut celui japonez Sapporo (cele trei roze care compun emblema capitalei dauphineze).

Un nou val muzical, de data aceasta cîntecul de despărțire a sportivilor, după care, ca pentru a face fruntile să se ridice de sub voalul de nostalgie, se fac auzite acordurile maiestuoase ale marelui marș triumfal, în al cărui ritm delegațiile participante părăsesc Palatul de gheață.

Ediția a X-a — jubiliară — a Jocurilor Olimpice de la Grenoble, care timp de aproape 2 săptămîni a reținut atenția lumii sportive mondiale a luat sfîrșit...

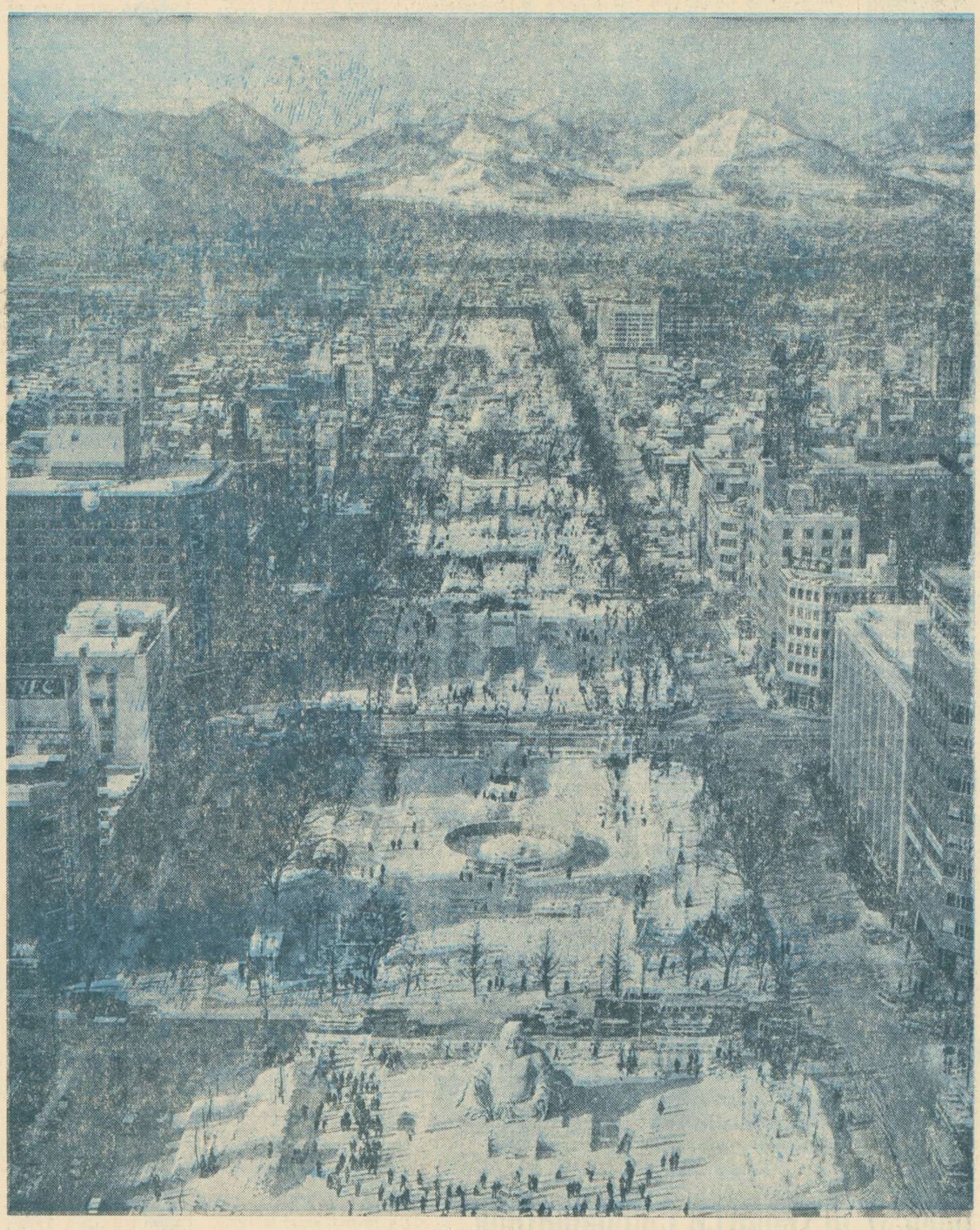

LA REVEDERE, LA SAPPORO'72

BILANȚ

A ieșit de mult din vocabularul specific contabilității, această expresie rece, nici matematică, dar nici filozofică, oricum însă limitativă la ceea ce cifrele înșirate pe coloanele activului și pasivului spuneau prin capacitatea lor de cuprindere și exprimare. Bilanțul a căpătat putere de metaforă și dacă astăzi sportul apelează la el o face tocmai pentru a beneficia de ceea ce îi poate oferi noțiunea, de largă circulație acum, în limbajul obișnuit, adică forța de generalizare.

Există, după această Olimpiadă, o pluralitatea bilanțieră. Una pentru norvegienii care au dominat-o în ceea ce privește numărul de medalii de aur cucerite de admirabilii săi sportivi. Alta pentru cei austrieci care au cedat pozițiile fruntașe în unele discipline, una pentru gazdele atît de primitoare și de frumos răsplătite prin succesul propriei școli de schi alpin, alta pentru patinatorii olandezi a căror autoritate s-a impus mai greu ca în trecut. Una pentru cehoslovaci care s-au încununat cu laurii de a fi fost singurii învingători ai celei mai bune echipe de hochei din lume, fără a putea însă să-i răpească titlul olimpic, alta pentru sportul nostru care a debutat în concernul olimpic al medaliilor cu una de bronz după o participare care a împlinit 4 decenii...

Bilanțuri se pot face și se vor face absolut sigur nu numai pentru ceea ce s-a obținut, ci chiar și pentru ceea ce s-ar fi putut obține dacă...

S-au făcut bilanțuri în sensul lor cel mai strict: acela al numărului de sticle de Coca-Cola consumate într-o singură zi de participanții la Olimpiadă (60 000 dintre care nu s-a omis a se spune că 34 000 erau golite la Centrul de presă), al iaurturilor transportate de firma Yoplait, altul al kilometrilor parcurși zilnic și în total de mini-carele poliției în aceste zile de iarnă și, în final, un bilanț general al eforturilor financiare suportate de organizatori.

Celei de-a X-a Olimpiade de iarnă îi vor urma nenumărate bilanțuri, mai cuprinzătoare ori mai specializate, dintre care foarte multe vor fi strict personale. Toini Gustafson va avea un bilanț compus din cele două medalii de aur și una de argint și dintr-o în sfîrșit realizată căsătorie cu Rondluund; Killy își totalizează un bilanț mai complet din punct de vedere sportiv: 3 medalii de aur, dintre care una însă a sunat mai întîi a bronz și de-abia spre seară s-a transformat în aur, dar neetalonat nici acum drept aur curat de către băncile cu capital sportiv din Austria și Norvegia ai căror concurenți au fost descalificați pentru ca Jean-Claude Killy să egaleze recordul lui Toni Seiler; Eugenio Monti și-a completat un bilanț mereu deficitar la capitolul olimpic, în vreme ce compatriotul său, Franco Nones, a învățat că bilanțurile sînt acte finale și nu pot fi devansate tată de termenul lor firesc decît cu rezultate parțiale, neconcludente... Și așa mai departe...

Dar sînt o serie de bilanțuri care nu se pot încă socoti încheiate nici sub raportul rivalităților sportive (ceea ce a dat și va da mereu frumusețe luptei din arenă a atleților), dar și de o natură mai gingașă cum sînt cele privind ambianța Olimpică (unii o văd dezvoltîndu-se în continuare, alții diminuîndu-se urgent), statutul participantului (aci se confruntă puritanii noțiunii de amator cu adepții ideii sportivului ca element de elită al societății), sau altele adresate însuși conținutului programatic al Jocurilor (se pune astfel sub semnul îndoielii necesitatea prezenței probelor alpine, a celor de bob și săniuțe la J.O. și se pregătesc formule de competiții preolimpice menite să descongestioneze actualul program alcătuit din 13 discipline)

Sînt, după cum se vede, tot felul de bilanțuri, pentru că după orice sfîrșit apare un spațiu alb, ca după o socoteală aritmetică încheiată și — o dată cu ea — o linie de demarcație, dincolo de care vrem să notăm concluziile.

Personal, am convingerea că, indiferent de multitudinea bilanțurilor ce vor fi generate de-abia încheiatele J.O., și chiar mai presus de suma lor integrală, unul singur trebuie să se impună și anume acela că Jocurile Olimpice reprezintă dincolo de lupta sportivă și de ambițiile izvorîte din ea, în forul interior al fiecăruia dintre participanți și mai cu seamă a sutelor de milioane de oameni care le-au urmărit ca spectatori, o mare și nobilă nădejde în ceea ce ele au ca fundament milenar: ideea că pentru a pregăti o asemenea sărbătoare, pentru a o putea cinsti prin lupta onestă a stadionului, omenirea trebuie să se bucure de liniște. De aceea privim cu atîta speranță spre întîlnirea din 1972, de la Sapporo. Fiindcă titlul cel mai potrivit unui bilanț al Jocurilor Olimpice este pacea!

Emanuel VALERIU

Grenoble, 18 februarie

IN NUMĂRUL DE AZI

HANDBAL
- România s-a calificat în turneul final al C.M. feminin
- „Cupa ziarului Sportul"

ACTUALITATEA INTERNAȚIONALĂ

VOLEI
- S-au reluat campionatele

FOTBAL
- Repetiții înaintea sezonului oficial

CRONICI ȘI COMENTARII DE LA GRENOBLE